

nemlig med Hensyn til den Indkomst- og Formueskat, som vedtoges sammen med Forsvarslovene i Fjor Sommer. Altsaa, Indtægten er gaaet ned med henimod 2 Mill. Kr., og naar da ogsaa Underskuddet er gaaet ned med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er der i Virkeligheden sparet $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Finanslovsforslaget under de tre Behandlinger. Og dette kan Regeringen med nogen Ret regne sig til Ære; i alt Fald tror jeg aldrig, at det er sket ved nogen Finanslovbehandling tidligere, at et Underskud paa denne Maade er blevet nedbragt under Behandlingen i det høje Folketing; det har aldrig været set før.

Underskuddet er jo imidlertid sikkert nok, og slemt er det. Det ærede Medlem, som aabnede Forhandlingerne i Dag (Johansen), mente, at man ikke maatte se for mørkt paa denne Sag, paa vor finansielle Tilstand i det hele, og naturligvis kan han have Ret i, at man skal ikke se for mørkt derpaa, men man skal heller ikke se for lyst derpaa, for saaledes som Staten i Øjeblikket arbejder, har den dog ikke i mange, mange Aar arbejdet, man skal langt tilbage, vist næsten et Aarhundrede tilbage, forinden man kommer til saadanne Finansopgørelser, som vi i dette Øjeblik maa regne med: med et saa stort Underskud paa indeværende Aars Finanslov og med et meget stort beregnet Underskud for næste Finansaar.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) sagde om denne Finanslov, saaledes som man havde sagt om tidligere Finanslove, at det var „en barberet Pudel“. Jeg maa sige, at jeg har aldrig beundret denne Lignelse, allerede af den Grund, at det vist skal være en Haan mod en Finanslov, at den er en barberet Pudel. Men saa vidt jeg forstaar med min Hundeforstand, maa jeg sige, at det at være barberet for en Pudel ikke er noget, man kan regne den til Last. Man barberer netop Pudelhunde, for at de kunne se godt ud. Man kan barbere en Pudel paa forskellige Maader, man kan tage mere eller mindre bort, men til syvende og sidst kan en Pudel være meget præsentabel, fordi den er barberet. Og det, som denne Gang er blevet taget bort af Pudelen, hvis man skal anvende dette Ord om Finanslovsforslaget, er

i Virkeligheden de — hvad skal jeg kalde dem? — de Duske, som sad paa den og gjorde den mere, skal jeg sige „krigsmaalet“, end den var i Forvejen. Jeg benytter dette Udtryk, fordi det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) har talt om Krigsmaling paa det nuværende Ministerium. Vi have taget Militærbevillinger bort, vi have ikke taget civile Bevillinger bort.

Først er der at sige om dette, at det vare vi ude af Stand til. Hvis man læser Finanslovsforslaget igennem, vil man se, at næsten alt, som staar paa det af civile Bevillinger, er Konsekvenser af bestaaende Love. Selv der, hvor man skulde tro, at der i Virkeligheden kunde findes et frit Herredømme over Loven fra Rigsdagens Side, er det ikke saaledes. Ogsaa paa § 27 var næsten alt foregrebet. Gaar man det igennem, vil man se, at der er Tale om andet, tredie, fjerde Bidrag af givne Bevillinger, og af de 13 Mill. Kr., som jeg vist ikke tager fejl i staa paa § 27, have de 10 Mill. Kr. paa Forhaand været afgjorte. Gaar man tilbage til § 26, som indeholder de overordentlige Statsudgifter, vil man se, at det i Virkeligheden er ganske ubetydelige Beløb, som vilde kunne spares, hvis man da vil respektere givne Bevillinger, og det maa man. Det var altsaa ikke muligt for en Regering, for en hvilken som helst Regering, at føre Spar-sommelighedsprincippet ind paa den Finanslov, som foreligger, naar den ikke en Gang har kunnet forberede denne Finanslov, og naar samtidig Tiderne ere saaledes, at man vægrer sig ved at gaa ned med de produktive Foranstaltninger.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) omtalte, at der var sparet nogle smaa Bevillinger hist og her, sparet paa ganske minimale Beløb, men samtidig paaviste det ærede Medlem, at der paa enkelte Konti var tilsat endogsaa ret store Beløb, nemlig f. Eks. Københavns Personbanegaard, Dobbeltsporet over Fyn o. L. Men dertil maa ogsaa siges, at disse Bevillinger, disse Forhøjelser paa de enkelte Konti følge ogsaa af de bestaaende Love. Spørgsmaalet er ikke, om man i og for sig vil give saa og saa meget til Københavns Personbanegaard, men Spørgsmaalet er, hvornaar man vil give